

Covid-19 is bijna net zo niet erg als klimaatverandering

Posted on 10 oktober 2020 by Arnout Jaspers

Toen het aantal slachtoffers van de Covid-19 pandemie recentelijk de mijlpaal van 1 miljoen passeerde, noemde Antonio Guterres, secretaris-generaal van de VN, dat *mind-numbing*; hij was met stomheid geslagen. De media zijn weliswaar al maanden geobsedeerd door deze pandemie, maar de baas van de Verenigde Naties zou beter moeten weten. Heeft Guterres werkelijk geen idee hoeveel er altijd al gestorven werd in de 193 lidstaten van zijn Verenigde Naties?

Vóór Covid-19 gingen elke dag 160.000 mensen dood; momenteel zijn dat er 166.000. Vóór de pandemie duurde het 6 dagen en 6 uur voordat er een miljoen mensen ter aarde besteld was; momenteel duurt dat 6 dagen en 1 uur. Zelfs op de piek van de eerste golf was Covid-19 in geen enkel land de voornaamste doodsoorzaak.

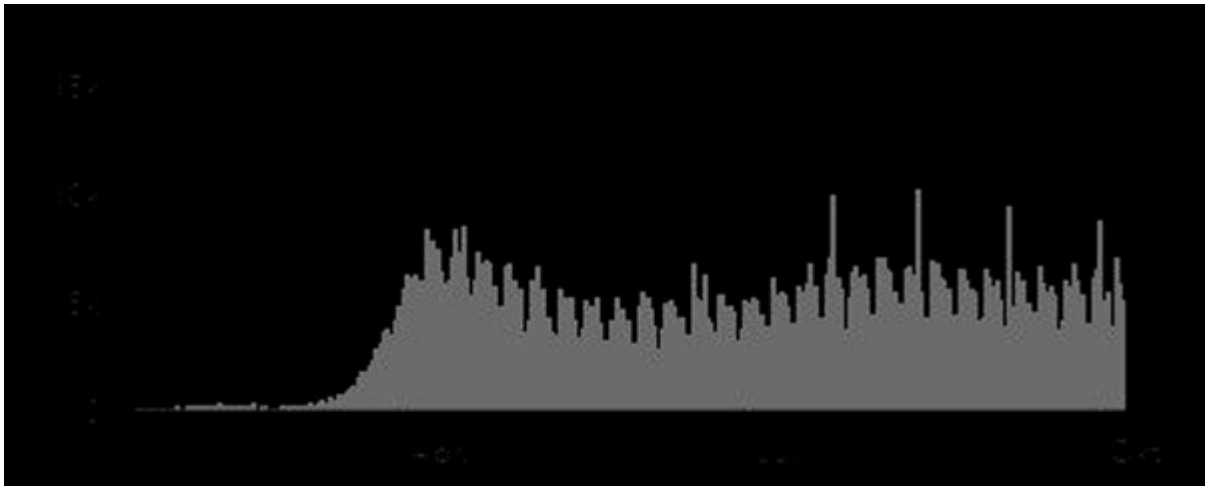
Elk jaar overlijden miljoenen jonge kinderen, vooral in ontwikkelingslanden, aan goed geneesbare ziektes als malaria, diarree en luchtweginfecties. Zo'n kind verliest dan minstens vijf keer zoveel potentiële levensjaren als een modaal (want

oud en toch al ziek) Covid-19 slachtoffer. Toch is de afgelopen decennia geen sprake geweest van een totale mobilisatie van de mondiale gezondheidszorg om die vele miljoenen kinderen te redden.

Vrij stabiele tol

Deze pandemie is qua omvang en dreiging niet uniek. De Hong Kong griep die in 1968 over de wereld raasde, heeft naar schatting tussen de 1 en 4 miljoen slachtoffers gemaakt, op een wereldbevolking die half zo groot was als nu. Uniek is wel de hysterie waarmee de wereld nu reageert, en dat komt naar alle waarschijnlijkheid omdat dit de eerste pandemie is in het internettijdperk.

Dankzij het internet kunnen we de zegetocht van het virus van dag tot dag volgen. Na de eerste golf rond april, eist het nu al maanden lang een vrij stabiele tol van zo'n zesduizend slachtoffers per dag.

Het wereldwijd aantal doden door Covid-19, per dag, volgens de inventarisatie door John Hopkins University (https://coronavirus.jhu.edu/map.html).

Met zulke aantallen kun je vette krantenkoppen maken en heel veel clicks op je website genereren – of je kunt proberen ze in redelijke proportie te zien. In de infographic hieronder zijn de sterftecijfers door Covid-19 ingebed in algemene geboorte- en sterftecijfers. De hele pandemie heeft tot nu toe vierenhalve dag mondiale bevolkingsgroei ongedaan gemaakt.

De baas van de WHO zei onlangs dat mogelijk 10% van de wereldbevolking al geïnfecteerd was. Dat is goed nieuws, want dat zou betekenen dat onder 770

miljoen geïnfecteerden 1 miljoen slachtoffers vielen, een *case fatality ratio* van 1 op 770 (0,13 %), een stuk minder dan waar officiële instanties nu mee rekenen.

In het slechtste scenario, wat onrealistisch is, raakt de komende jaren de volledige wereldbevolking geïnfecteerd, met ongeveer 10 miljoen sterfgevallen. Dat maakt dan in totaal anderhalve maand bevolkingsgroei ongedaan. Historici zullen zich over een paar decennia met verbazing afvragen, waarom een groot deel van de intelligentsia toen geloofde, en verkondigde, dat Covid-19 de ondergang van onze maatschappij inluidde. Geloven ze dat in Zweden ook?

De Covid-19 epidemie, ingebed in algemene geboorte- en sterftecijfers. Ondanks Covid-19 worden op aarde nog steeds ruim twee keer zoveel mensen geboren als er sterven. De wereldbevolking groeit daardoor dagelijks met 230.000 mensen, wat door de pandemie hoogstens met enige duizenden per dag is afgenomen (en het is afwachten hoe groot de geboortegolf als gevolg van de lockdowns wordt).

Het rode blokje overlapt – symbolisch – voor een deel de overige sterfgevallen, omdat een deel van de Covid-19 patiënten anders dit jaar toch wel overleden zou zijn.

De 3800 doden per dag (rode vierkant) zijn gebaseerd op het aantal Covid-19

doden over 2020, onder de aanname van 6000 sterfgevallen per dag tot eind dit jaar. Het gestippelde vierkant is de sterfte per dag, als je aanneemt dat de pandemie nog jarenlang in dit tempo verder gaat.

Blog van Bill Gates

Nu was het inluiden van de ondergang van onze maatschappij al langer een kernactiviteit van de intelligentsia, maar dan wegens klimaatverandering. Bill Gates is weliswaar een stuk nuchterder, maar ook hij schrijft op zijn blog GatesNotes in nogal apocalyptische termen over deze pandemie, en waagt zich aan een vergelijking: 'Hoe afschuwelijk deze pandemie ook is, klimaatverandering zou nog erger kunnen worden.'

Om het heel simpel te houden, presenteert Gates een berekening van de extra wereldwijde mortaliteit (aantal sterfgevallen per jaar per 100.000 mensen) veroorzaakt door Covid-19 en door klimaatverandering.

Voor Covid-19 komt hij op een extra mortaliteit van 14, net als voor klimaatverandering in 2060. Als we ongeremd CO2 blijven uitstoten, wordt dat 73 in 2100. Klimaatverandering zou dus aan het eind van deze eeuw vijf keer erger kunnen zijn dan Covid-19 nu.

Klinkt alarmerend. Maar laten we toch even kijken waar die extra mortaliteit bovenop komt, namelijk de mortaliteit vlak vóór de uitbraak van Covid-19.

Die is 761. Doen we de 14 van Covid-19 erbij, dan kom je op 775, en dat was de mortaliteit in 2012. Doen we de mortaliteit van een eeuw ongecontroleerde klimaatverandering erbij, dan kom je op 833, en dat was de mortaliteit in 2004.

Moeten we echt de wereldeconomie een jaar lam leggen om te voorkomen dat we qua mortaliteit terug gaan naar 2012? En welke garantie hebben we, dat de bijwerkingen niet het beoogde effect compleet teniet doen? Was de wereld in 2004 zo'n hel, dat we de complete maatschappij op de schop moeten nemen om te voorkomen dat we daar qua mortaliteit in 2100 weer terecht komen?